

Așadar, verbele poziționale rusești, având o serie de note comune semantico-gramaticale, formează un microsistem în care se pot identifica, după criterii semanticо-gramaticale, următoarele grupe:

	I	II	III
Pozitia orizontală :	лежать	класть-положить	ложиться-лечь
Pozitia verticală :	стоять	ставить-поставить	вставать-встать
Pozitia așezat :	сидеть	сажать-посадить	садиться-сесть
Pozitia suspendat :	висеть	вешать-повесить	виснуть-повиснуть
	Stare raportată la obiect	Mișcare raportată la obiect	Mișcare raportată la subiect

Verbele din grupa I exprimă o stare de repaus și se construiesc cu substanțive sau pronume la cazul prepozițional, conexindu-se în mod obișnuit cu prepozițiile *в* sau *на*, iar cele din grupa a II-a și a III-a, dat fiind că desemnează o mișcare, se întrebunțează cu aceleași prepoziții, substantivul sau pronumele stând la acuzativ.

Așadar, caracteristic pentru acest grup de verbe rusești rămîne conținutul lor semantic specific — desemnarea poziției în care sunt dispuse obiectele în spațiu — orizontal, vertical, așezat și suspendat¹.

La particularitățile semanticо-gramaticale ale verbelor poziționale se mai pot adăuga unele filiații sub raportul derivării: *ставить* — *встать*, *положить* — *ложиться*.

Distribuția verbelor poziționale în context poate fi urmărită în tabelul de mai jos :

Pozitia Verbele poziționale	Pozitia orizontală	Pozitia verticală	Pozitia așezat	Pozitia suspendat
лежать	+	—	—	—
стоять	—	+	—	—
сидеть	—	—	+	—
висеть	—	—	—	+
класть-положить	+	—	—	—
ставить-поставить	—	+	—	—
сажать-посадить	—	—	+	—
вешать-повесить	—	—	—	+
ложиться-лечь	—	—	—	—
вставать-встать	—	+	—	—
садиться-сесть	—	—	+	—
виснуть-повиснуть	—	—	—	+

¹ Analizînd aici structura semantică a verbelor poziționale, nu am examinat toate semnificațiile pe care le insumează ele, ci ne-am limitat la sensul lor de bază.

În articolul *Русский язык в зеркале французского*, în «Русский язык за рубежом», 1967, nr. 3, p. 37—42, V. G. Gak abordează problema valorilor figurate ale verbelor în discuție.